

Realismul

Realismul este curentul literar care tinde sa dea o reprezentare veridica realitatii, sa infatiseze cu obiectivitate adevarul, sa observe existenta reala. Impresia deosebita produsa la jumatatea secolului al XIX-lea de progresul stiintelor naturii ii indeamna pe scriitori sa incerce aplicarea, in creatia literara, a unor metode impuse de dezvoltarea stiintei.

Scriitorii realisti se indreapta spre viata sociala, reprezentand omul ca produs al mediului in care traieste. In realism personajele sunt tipice, reprezentative pentru o intreaga categorie umana si sociala. Intre curentele literare apar frecvent interferente. Astfel, in opera unor mari scriitori realisti, ca Balzac sau Stendhal se intalnesc multe elemente romantice.

In concluzie, realismul poate fi definit prin trasaturile sale definitorii:

reprezentarea veridica a realitatii, obiectivitatea scriitorului, prezenta unor personaje tipice in imprejurari tipice, preocuparea pentru social, lipsa idealizarii sau a abstractizarii, atitudinea critica fata de societate exprimata intr-un stil sobru si impersonal.

Marii autori realisti europeni (Stendhal, H. Balzac, Charles Dickens, N. Gogol, G. Flaubert, L. Tolstoi, H. Ibsen) nu s-au dezmintit de la aceste principii stabilite cu toate influentele existente in acea epoca (in special influenta romantismului).

Asemeni oricarui curent literar de o importanta maxima in dezvoltarea ulterioara a prozei si poeziilor, curentul romantic a avut un sef de scoala si un teoretician care a dat nastere acestui curent, l-a denumit si si-a sustinut opinia in decursul intregii cariere artistice. Pentru realism principiile au fost fundamentate si teoretizate de Stendhal (pseudonimul lui Henry Boyle - 1783-1842 - prozator si eseis francez) care a apreciat ca romanul realist nu este decat o oglinda ce reflecta atat cerul albastru -frumusetea vietii, bucuria de a trai- cat si noroiul din baltoace -partea neplacuta, mizera a vietii. Oglinda este cea care prezinta universul nedeformat de sufletul oricarui scriitor, de aceea realisti nu pot fi acuzati ca ar fi prezentat altceva decat adevarul.

Cautand un vinovat pentru aceasta prezentare, acesta nu va fi gasit in persoana autorului, ci in insasi firea societatii umane, romanul realist fiind echidistant in prezentarea partilor bune si rele ale vietii si ale individului prezentat.

Romanul este o oglinda purtata de-a lungul unui drum. Cateodata ea reflecta cerul albastru, alta data noroiul din baltoacele de la picioarele dumneavoastra. Vreti sa acuzati de imoralitate omul care poarte oglinda? Acuzati mai bine drumul pe care se afla baltoacele, sau, si mai bine, pe inspectorul de drumuri, care permite ca apa sa se adune si baltoacele sa se formeze.

In cultura si literatura romana curentul realist a fost contaminat in mare masura de alte curente contemporane ceea ce nu afecteaza insa creatia marilor nostri realisti (Ioan Luca Caragiale, Ioan Slavici, Liviu Rebreanu sau George Calinescu).